

Royo Villanova ja remena la
cúa.

Es que ja es creu rosegar l'os
de l'Estatut. *11/207*

Val 15 cèntims

Correspondència: Francesc Montsalvatge, 18.—OLOLOT

Comentaris a les eleccions

Ja en el segon número d'aquest periòdic assenyàvem els viarans, una mica espinosos i equivocats, pels quals al nostre entendre seguia la República. També, des d'aquestes mateixes pàgines, fèiem ressaltar l'ambient de decepció que es descobria en molts sectors de la vida nacional quant als resultats de la política dels governs que fins ara s'han succeït, ambient de decepció que ens feia pronosticar la voluntat d'un canvi de rumb en la política espanyola i catalana. I no ens vam equivocar. Els resultats de les eleccions de diumenge són prou eloqüents perquè poguem defugir-los o amagar-los.

La cosa és clara. La República va venir pel vot unànim de tots els espanyols, més que per res més, per la voluntat d'acabar amb un règim funest i en total desprestigi. La República, doncs, la va votar tothom. L'obrer i el burgès, el laic i el creient, fins els frares, de manera que en les urnes del 12 d'abril s'hi barrejaren les papeletes dels estaments i confessions més oposades i diverses. El comú denominador de totes elles fou aleshores la República.

Ara bé, en aquells moments, els únics partits republicans degudament organitzats eren de marcada tendència esquerrista. No hi havia gairebé partits de dreta republicana i si algun n'hi havia era dirigit per homes que no reunien la talla suficient per arrossegar darrera d'ells un important nucli d'opinió. I d'aquí ve, precisament, el mal de la República.

Els partits de bon principi dominants, esquerrans-socialistes, cregueren de bona fe que cada vot del 12 d'abril era també un vot d'esquerra i socialista, i se les empenyeren a legislar conforme amb aquesta tendència; però amb tanta mala fortuna, que llurs disposicions toparen amb el sentir de la major part de l'opinió, i el que és més greu, no colmaren pas, ni de bon tros, les ànsies dels mateixos que sentien unes conviccions verament esquerranes. En una paraula: la República, gairebé al cap de tres anys d'ésser

implantada, no havia satisfet ningú. Ni l'obrer, amb una Reforma Agrària que només existia en el paper i amb unes lleis socials ambigües, ni el burgès, que tenia el pesombre d'un govern socialitzant, ni la classe mitja comercial, constantment amenaçada pel fisc i per les declaracions inoportunes d'algun ministre. Amb un bagatge així, on podia anar la República?

No fa pas gaire, des d'aquest mateix setmanari i en motiu de l'acte de la «Lliga» a Terramar, ens alegràvem de la definitiva incorporació d'aquest partit en la vida de la República, i ens en alegràvem precisament pel que suposava de l'existència d'un vertader partit de dreta, que creiem absolutament necessari pel degut equilibri en la política de la República. El fet d'existir aquest partit a Catalunya, republicà sense reserves, ens ha estalviat el que ha succeït a la resta d'Espanya on l'allau dretista ha donat els vots a partits com la «Defensa Agrària» o «Acció Popular» monarquitzans els uns o monàrquics a la descarada els altres. No és per altra banda graciós que al cap de dos anys i mig de República s'hagi d'arrencar dels llavis de l'home que ha obtingut més sufragis, Gil Robles, la declaració explícita del seu republicanisme?

A Catalunya, el resultat de les eleccions té una particular significació. La nutrida votació obtinguda per la Lliga, més que un vot a aquest partit vol dir una protesta contra la política equivocada, desllorigada, de l'Esquerra. Sense voler negar la força de «Lliga Catalana», el resultat de les eleccions de diumenge significa principalment això. L'Esquerra, per la seva gestió arbitrària i no massa clara en alguns aspectes, ha donat una enorme quantitat de vots a la Lliga, que aquest partit, almenys en aquesta ocasió, jamai hauria captat per les seves pròpies forces.

Es fàcil que el resultat advers d'aquestes eleccions mogui a reflexió al partit d'«Esquerra Republicana de Catalunya». Hom parla ja de llargues reunions i d'acords de més o menys

lluita

transcendència. És innegable que una depuració s'imposa en la vida d'aquest partit que per un moment va semblar cridat a alts i envejables destins. Una tasca de depuració i sobretot d'eliminació de molts elements i tendències que el comprometen en gran manera. No serà, però, massa tard?

A Espanya, hom parla ja de la formació d'un gran partit d'esquerra, a base dels diferents nuclis avui dispersos i excessivament atomitzats. Si aquesta unió pot ésser possible a Espanya, per què no podria ésser-ho també a Catalunya? Hi ha, en els rengles dels partits d'esquerra catalans, inclús en l'«Esquerra Republicana de Catalunya» elements d'indiscutible valua i forts temperaments polítics, els quals no els separa pas cap discrepància essencial de doctrina. Quina diferència gran hi pot haver entre «Esquerra Republicana», «Acció Catalana» i el «Partit Nacionalista Republicà d'Esquerra»? Si cap diferència fonamental existeix entre ells, perquè empenyar-se en aquesta atomització absurda, pel sol esperit de capelleta, per ganes de formar cleda a part?

Si aquesta unió fos possible, tindriem, per una banda, un gran partit de dreta formàt per «Lliga Catalana» i per l'altra un fort partit esquerrista el qual, comptant amb un partit o partits obreristes gairebé esdevindria de centre, condicions que nosaltres considerem indispensables per la deguda seriositat i normalitat de la vida política catalana.

* * *

Resta encara per examinar les conseqüències que pot tenir el resultat de les eleccions en terres d'Espanya, per la sort de l'Estatut de Catalunya.

Encongeix el cor el fet de què quan per uns moments—en els primers temps de la República—ens pensàrem que l'Autonomia de Catalunya era una cosa prou sòlida perquè poguéssim viure amb tranquil·litat respecte la seva sort, ens trobem ara, només al cap de dos anys i mig i quan encara no és ella un fet, altra vegada amb l'angoixa de veure-la perillar i trontollar.

Sia com sia, nosaltres creiem que la sort de l'Autonomia depen, més que de Madrid, dels propis catalans. Si Royo Vilanova ja remena la cua i com un gatet es pensa divertir-se amb les esfilagarses del nostre Estatut i els enemics de Catalunya, que són molts, es disposen a atacar-nos, el que hem de procurar nosaltres és que tots els atacs que d'Espanya ens vinguin trobin aquí una forta i inquebrantable resistència.

Si Catalunya sap mantenir l'actitud que li correspon, si sap unir les voluntats i els esforços de tots els seus fills per la defensa de les seves llibertats i per la conquesta d'altres que indiscutiblement n'han de venir, estiguem segurs, catalans, que els nostres enemics no reeixiran en els seus propòsits. Potser haurà arribat de nou l'hora de fer honor a aquella frase esdevinguda cèlebre: «No passaran!»

R. PLA I CORAL

BARTOMEU CASADEMONT

ELECTRICISTA

Successor de Vidua Moret

VENDA I REPARACIÓ DE MOTORS I RADIS DE TOTA POTENCIA

MATERIAL ELÉCTRIC

REBAIXA D'UN 50 % EN TOTS ELS ARTICLES

CLIVILLERS 15

● L ● T

1.ª Campanya Nacional del «Segell Pro Infància»

Què és el «Segell Pro Infància»? Per als qui ho ignoren

A Catalunya, a l'hora actual molta gent es pregunta: «Què és un Segell Pro Infància?», car la petita imatge de salut pròxima a sortir a casa nostra, no és coneguda de tothom com ho és ja fa temps als Països Escandinaus, Alemanya, França, Estats Units i altres, on amb noms diferents, fa meravelles d'ençà de molts anys.

Fóu un humil carter, Danés Einar Holboëll, mort fa quatre anys, qui en 1904, va tenir aquesta idea genial: crear un segell de 10 cèntims, que venut tots els anys dintre el mes de Noël, en el moment en que tots els cors s'obren a la generositat, recordaria a tothom que és la tuberculosi i produiria per una contribució voluntària i fàcil, quantitats acumulades que deuriem esmerçar-se per a foragitar la crudel malaltia i portar la salut als infants.

Quan es coneix el mal, el diner no és el nervi de la guerra contra els flagells socials que desolen la humanitat? I l'experiència palesa netament que la malaltia s'extingeix a mida que l'esforç financer augmenta envers aquesta campanya. Als Estats Units, mercès aquest segell, d'ençà de la seva implantació, la mortalitat per tuberculosi ha devallat d'un 50 per cent.

La Generalitat de Catalunya, s'ha imposat també la tasca de defensar en tots els aspectes, la salut dels nostres infants i aquest any comença la primera experiència, creant el «Segell Pro Infància». En el mes de Desembre i fins a reis, es vendrà la petita figura de salut, quina imatge canviarà tots els anys. Contràriament a molts segells estrangers similars que representen en general una imatge banal, això és, el retrat d'un rei, el pare Noël, etc., el Segell pro Infància simbolitza quelcom d'eficaç; una gentil infermera protegint entre els seus braços un infantó. El Segell, és doncs, a la vegada, educador i productor de mitjans.

El «Segell Pro Infància», és únic i nacional: és l'únic que deu ésser venut oficialment en els llocs públics i que està plaçat sots l'alt patronatge del Govern de la Generalitat de Catalunya.

El Comitè Directiu Central del «Segell Pro Infància», organitza la venda d'una manera general per les seves Directives, per un esforç de publicitat, trametent als Comitès locals de venda els segells necessaris dintre les possibilitats de plaçament, així com del material de propaganda.

A cada comarca s'ha creat un Comitè Comarcal i a cada vila un Comitè Local de venda del «Segell Pro Infància», sots els auspicis dels alcaldes respectius i de les personalitats més rellevants de la població.

Aquests comitès es componen de totes aquelles persones que puguin tenir una acció directa amb el públic: Professors, Premsa, Ràdio, Societats, etc., i tots aquests voluntaris, són

els animadors de la venda; ells s'encarreguen de cercar i convèncer als venedors, d'indicar-los-hi els mètodes a emprar pel plaçament eficaç del Segell, mètodes que varien fins a l'infinit i que depenen abans que tot del zel i l'ingeniositat del venedor.

El «Segell Pro Infància», serà presentat en dues formes; en carnets de 20 segells al preu de 5 cèntims cada u, o sigui 1 pesseta el carnet i en fulls de 100 segells o sigui 5 pessetes cada full.

La primera forma va destinada al gran públic i la segona a les administracions, Banques, Comerços, Entitats oficials o particulars, etc.

Solament a França, en set anys, s'han venut 953 milions de segells que han produït la respectable suma de 90 milions de francs nets de benefici, i els seus beneficis han estat de resultats tan positius com ho palesa el que a París la mortalitat solament de tuberculosi hagi disminuït de 5.2 a 2.3 per 1000, és a dir, una economia en aquella capital de 8.300 vides humanes l'any.

Creiem que pel moment aquestes dades són prou eloqüents per a estimular als catalans a comprar tots el major nombre possible de segells i en un altre article exposarem dades de diversos països que demostraran quan benefactora és aquesta obra.

Un ministre francès deia: «Aquest Segell donarà la Victòria en contra la tuberculosi quan l'humil imatge, venuda cada fi d'any, serà la contribució voluntària de totes les masses, compenetrades de llur deure social, contra els estralls del terrible flagell.

Llavors tothom ho haurà comprès i adquirirà el «Segell Pro Infància».

A. ALIER TORRENTS

Cap dels Serveis «Segell Pro Infància».

SEGELLS de Cautxú

encomaneu-los a la

Impremta AUBERT

Rapidesa i economia.

Impresos de totes classes.—Nou de St. Antoni, 7.-Olot

D'ART

Una Exposició
Retrospectiva

Joaquim Vayreda
i Vila

(Dibuix de Miquel Blav)

Darrerament a la «Sala Vayreda» d'aquesta ciutat s'exhibiren una sèrie d'obres notables del malaguanyat pintor olotí i precursor de la tradició artística local, En Joaquim Vayreda i Vila. Gairebé totes les teles exposades ens havien ja captivat en una altra exposició retrospectiva que tingué lloc en el mateix saló no fa pas molt de temps. I el poc que hi hagué de nou adés en la Sala d'Art de la nostra ciutat, no és pas de bon tros el millor del llorejat artista, traspasat el dia 31 d'Octubre de 1894 i als 51 anys d'una vida encara madura i prometedora. Ens atenim als dibuixos acolorits i a les aquarel·les que se'ns oferiren als nostres ulls i amb l'advertència de que era molt possible—i [així ho creiem— que havien estat realitzats en l'adolescència del gran mestre de l'Escola Olotina. No hi ha dubte que [tenen, però, una valor antològica i que, per tant, vénen a documentar-nos en la formació i procés de la personalitat pictòrica] del seu autor, que fou un dels més rellevants iniciadors de l'escola impressionista a Catalunya.

Ja he parlat, i en diferents ocasions, no tan sols de l'alt prestigi d'En Vayreda—l'oncle matern del meu pare [i, per consegüent, prop parent meu—sinó que també de la seva obra valiosíssima i sadollada d'immarcessible corpulència

precursora, la qual esdevingué la iniciadora d'aquest dinamisme artístic i cívic de la comarca olotina que tal vegada ha privat de recloure'ns, als ciutadans d'aquestes garrotxes, en una cleda rublerta d'arcaiques tradicions i dels costums que ens allunyen del progrés i de la civilització i que, en altres temps menys feliços, foren la causa d'un estancament potser massa gris i ruralesc.

En la «Revista d'Olot» i en la «Gaceta de Bellas Artes» de Madrid i en altres periòdics i revistes de Catalunya i Balears, he donat a conèixer, amb els meus articles, les virtuts i talent i la magnífica obra portada a cap pel nostre artista, olotí de soca i arrel, encara que les circumstàncies i el destí el fessin nèixer accidentalment a la ciutat de Girona —23 de Maig de 1843.—Es per això que no m'extendré per tal de no presumir d'erudit, repetint-vos allò que sobradament sabem tots els olotins d'aquest gran home que féu honor a la seva terra i a la seva pàtria, conreuant sentiments humaníssims i enlairats.

Cal, no obstant, remarcar que aquesta exposició, suara clausurada, ha estat molt visitada; la qual cosa ve a palesar-nos un millorament cultural i cívic que es desenvolupa amb la més digna evolució en la nostra ciutat. I això, amics, de

lluita

qué aquells «camps de fajol» i aquelles fresques «notes de verds» del nostre pintor ja interessin als olotins—tan negligents en moltes altres coses—és quelcom que, si bé ens sorprèn, ens enorgulleix i ens admira de debó.

Serveixin aquestes quartetes com a testimoni d'adhesió a l'homenatge que s'ha fet al mestre amb aquesta exposició tan interessant en tots conceptes, mentre em permeto el

pinyol final de dir-vos que ja seria l'hora de què en un dels llocs més ben urbanitzats i cèntrics de la ciutat, s'hi destaqués un petit monument, però decorosament altirós d'esperit, al qui fou tot un home, el gran artista Joaquim Vayreda i Vila, glòria d'Olot i de Catalunya.

J. M. MIR MAS DE XEXÀS

Els llibres nous

Una bella monografia

Raimond Vayreda és l'autor d'una bonica monografia del pintor decorador mataroní Joan Carles i Panyó, el qual treballà durant els primers anys del segle XIX a Olot i la seva comarca. Aquest Panyó no fou, certament, un gran artista, però sí un artista molt interessant en la història de les nostres arts decoratives. En aquesta nostra història hi ha un moment original i de molta empena, que és el d'aleshores quan els estils francesos deixen d'ésser ací adaptacions barroeres i provincianes per a transformar-se en estil nou: és el moment que Catalunya és dona un propi estil Lluís XVI, si es pot dir així: un estil que amb les dades inicials de l'estil esmentat i de l'estil Imperi refà un nou estil graciosament diferenciat d'ambdós. Aquest estil que és el dels mobles pintats a l'esmail i daurats, de la fi del nostre segle XVIII i del començament del XIX, també el trobem en el mobiliari litúrgic, principalment en l'arquitectura línea dels altars catalans del mateix període; com en l'església mataronina que decorà amb pintures Antoni Viladomat, com en el presbiteri de la barcelonina de Sant Sever i en d'altres.

Panyó deixà a Olot una obra tan important com la que Viladomat i els tallistes i dauradors del seu temps realitzaren tan esplèndidament a Mataró; aquesta gran obra de Joan Carles Panyó és la decoració de l'església de la Mare de Déu del Tura, un encís verd i or que restarà com a model

mentre es conservi. Altres obres monumentals, mixtes d'arquitectura i de pintura, va deixar J. C. Panyó en terres olotines, però cap de tan bella ni de tan alligadora com la decoració de la nau i del presbiteri de la ja cèlebre església d'Olot. Ha fet molt bé, doncs, el senyor Vayreda, de retreure'ns la personalitat i l'obra d'aquest exquisit Joan Carles Panyó, no solament pel valor d'aquesta obra en sí, sinó pel valor que ella té, valor cabdal, en la cristal·lització d'aquell deliciós i singular estil català, encara inqualificat, que cavalca els nostres segles XVIII i XIX, estil digne d'una completa i àmplia monografia. En aquesta feina, la qual ha d'ésser més que plaent a tothom que l'emprengui, Raimond Vayreda ha posat la primera pedra. Que per molts anys el novell historiador pugui fer tan bona tasca en la historiació d'aquest estil català, bell fins quasi superar els seus èmuls de França. No permetéssim pas que una vegada més fossin els historiadors estrangers els qui descobrissin tan esplèndides característiques de la nostra història; que no es torni a donar mai més el cas d'haver nosaltres d'ésser iniciats per gent forastera sobre les més belles o característiques particularitats dels nostres passats, tot i tenir-les davant dels ulls.

JOAN SACS

(De «La Publicitat»).

BARTOMEU CASADEMONT

ELECTRICISTA

Clivillers, 15

Un immillorable servei

Olot **Hotel Europa**

Ja fa les seves compres en el

Palau de les Mitges?

Extens assortit Preus reduïts

PERFUMERIA

VINYETA

Vida de la Ciutat

MUNICIPALS

Sessió de l'Ajuntament

Sota la presidència del batlle senyor Aubert i amb l'assistència dels regidors senyors Agustí, Vidal, Boix, Iglésias, Blanc, Vinyeta, Ortiz i Garganta, dijous passat l'Ajuntament celebrà sessió ordinària de segona convocatòria.

Fou llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior.

S'aprovà una comunicació del Tribunal Tutelar de menors de Girona, remetent per a la seva aprovació i pagament, les nòmnes de les estades causades per menors d'aquesta ciutat en aquell Tribunal.

Comunicació de la Direcció dels Serveis Sanitaris del Govern de la Generalitat de Catalunya, demanant unes aclaracions a les bases aprovades per aquest Ajuntament per a l'organització dels serveis de Laboratori i Dispensari. S'aprovà amb les esmenes de redacció suggerides pel Govern de la Generalitat.

S'aprovà l'assignació de productes per al trieni de 1933-35 fet per les Administracions de Rendes públiques de les Delegacions d'Hisenda de Barcelona i Girona, per a les Companyies «General de Ogíxeno», «Ferrocarril de Olot a Girona», «Transportes Eléctricos Interurbanos» i «Hijos de José Bassols, S. L.»

També s'aprovà la liquidació provisional de l'arbitri expressat corresponent a la Societat «Masllorrens Hermanos», corresponent a l'any 1933, que puja a 454'35 pessetes.

Fou aprovada l'adjudicació de l'arrendament del Teatre Principal, conforme a les bases aprovades, a favor del senyor Salvador Baburés Grabulosa, en la quantitat de nou mil nou pessetes anuals.

Així mateix s'aprovà el registre d'altres i baixes del Padró municipal d'habitants, corresponents a l'any 1933.

Proposició de la Comissió de Governació de que s'acordi posar a la seva disposició tres centes cinquanta pessetes per les despeses ocasionades pels dinars als empleats que prestaren servei durant les eleccions per a Diputats a Corts prèvia la presentació

dels corresponents comprovants que es presentaran a l'aprovació de l'Ajuntament oportunament. Fou aprovada incloent-hi, a prec del senyor Agustí les despeses que pel mateix concepte ocasionaran les vinentes eleccions municipals.

Fou aprovada una proposició de la mateixa Comissió de que s'acordi formalitzar pòlices noves d'assegurances, amb la forma acordada per l'Ajuntament amb les Companyies «L'Unión», «La Catalana» i «La Unión y el Fènix Español», per termini de deu anys, amb clàusula de rescissió anual.

Proposició de la mateixa Comissió de que s'acordi concedir al personal de la guarda urbana la jornada de 8 hores, i que el Cap de la mateixa, d'acord amb la Comissió, organitzi la manera de prestar el servei. Fou aprovada.

Quedaren sobre la taula, per no haver-hi el número reglamentari de regidors, l'informe del secretari i interventor municipals i de la Comissió d'Hisenda sobre la legalitat de la transferència projectada per al pagament de les obres de pavimentació i agençament dels locals del Col·legi de segona ensenyança, impugnada pels senyors Capdevila, Aulinas i Pérez, resolució d'aquesta instància i aprovació definitiva de la transferència, que quedà sobre la taula la sessió passada; l'aprovació definitiva del projecte de suplement de crèdit per transferència en les consignacions del pressupost municipal, per al pagament dels havers dels titulars farmacèutics, que a la sessió passada quedà sobre la taula; i l'aprovació definitiva del projecte de transferència de crèdit de 304'10 aprovada en principi en sessió del dia 19 d'octubre darrer.

Acabada l'ordre del dia, el senyor Gil pregà al president de la Comissió de Finances procuri fer els possibles perquè els vigilants d'arbitris puguin vagar els diumenges, contestant-li el senyor Blanc que s'atendria el seu prec.

I sense res més a tractar, s'aixecà la sessió.

Bodes, Naixements Banquets
Hotel Europa

Anuncis

S'exposa al públic el Padró per a l'exacció de l'arbitri sobre circulació de bicicletes pel terme municipal, corresponent a l'actual exercici, on restarà el termini de quinze dies als efectes d'examen i reclamació.

● Aprovat per l'ajuntament, en sessió del dia 16 del mes que som, el repartiment de quotes als veïns de la Zona lliure d'aquest terme municipal, resta exposat al públic pel termini de quinze dies per a reclamacions.

Des de 20 cèntims el metre

Calats dels més fins

i cantons inigualables amb màquina de la més moderna
Botons forrats des de 1 pesseta dotzena
Carrer 14 d'Abril, 9 1.er OLOT

● Es posa en coneixement del públic en general, que fins el diilluns dia 27, en els baixos de la Casa Comunal podrà continuar signant-se l'album d'homenatge que aquest Ajuntament i la Ciutat d'Olot oferirà al filantrop ciutadà senyor Manuel Malagrida.

● Aquesta Alcaldia recorda a totes les societats, entitats o particulars, dedicats a la venda o comerç de vins, misteles, vinagre etc., i altres productes derivats; l'obligació que tenen de presentar les declaracions per triplicat, amb arreglo als impresos que els seran facilitats en la Secretaria d'aquest Ajuntament.

POLÍTIQUES

La jornada electoral del diumenge

Va transcórrer sense el més petit incident, com correspon a l'alt esperit de ciutadania del qual ha donat repetides mostres la nostra ciutat.

De bon matí, totjust constituïdes les meses, els electors afluiren copiosament a votar. Les més matineres foren les dones, la major part de les quals ho feren en eixir de missa.

Tant bon punt es saberen els resultats de l'escrutini hom comentà la important votació obtinguda per «Lliga Catalana» que sense cap mena de dubte hauria ultrapassat la de l'Esquerra de no haver anat a la lluita «Defensa Agrària».

● Pels pobles de la Comarca, llevat d'uns incidents ocorreguts a Sant Privat, Sant Esteve de Bas i Santa Pau en motiu de certes coaccions per part de determinat partit, la jornada electoral no oferí res de particular.

● A la nit, l'interés per a saber els resultats de Barcelona-Ciutat era gran. Però mentre per una banda els pacífics radio-oients anaven copsant resultats favorables a l'Esquerra, per l'altra els militants de «Lliga Catalana» donaven a hores ja avançades de la nit per descomptat llur triomf per Barcelona-Capital.

Amb el garbuix d'aquestes dues fonts d'informació tan contradictòries foren molts els qui

Joan Bardera

Sastre

Successor de Xavier Piera

Sant Esteve, 9. - Olot

Selecte assortit en novetats.

Confecció immillorable.

Per a major comoditat del públic, realitzem tota mena d'encàrrecs a preus i terminis combinats.

lluita

anaren a dormir amb el dubte al cap, que ni se'ls hauria esvaït el dilluns si s'haguessin escoltat la radi, doncs encara anava anunciant amb una tossuderia formidable, majoria per a l'Esquerra.

Mercè Corminola

Sant Ignaci, 3 - Olot
(Travessia Plaça de la República)

Gran assortit
en pells i guants

Resultats a Olot i comarca

OLOT

Esquerra

Manuel Serra i Moret, 2241; Miquel Santaló i Parvorell, 2190; Josep Sagrera i Corominas, 2173; Josep Mascort i Ribot, 2153; Melcior Marial Mundet, 2169;

Lliga

Joan Estelrich i Artigas, 1920; Carles Badia i Malagrida, 2088; Pelai Negre i Pastell, 1849; Narcís de Carreras i Guiteras, 1863; Ramon de Dalmases i Vilavechia, 1865.

Dreta Agraria

Juli Fournier i Cuadros, 631; Josep M.ª Arauz de Robles, 567; Josep M.ª Fortuny i Llibre, 552; René Llanes de Riubó, 554; Pere Miquel d'Artiñana, 538.

Front Obrer

Jaume Miravittles i Navarra, 430; Llibert Estartús i Vilàs, 327; Miquel Gayolà Gardella, 272; Carme Martí Banqué, 250; Josep Domènech i Bastús, 268.

Radicals

Pere Huguet i Puigderrajols, 57; Josep M.ª Pou i Sabater, 57.

En blanc, 75; Varis, 61; Nuls, 18.

Argelaguer: Esquerra, 259; Lliga, 86; Dretes, 4; Front, 1.

Baget: Esquerra, 80; Lliga, 19; Dretes, 1.

Sant Esteve de Bas: Esquerra, 294; Lliga, 29; Dretes, 3; (falta una secció on hi guanya l'Esquerra).

Bassegoda: Esquerra, 46; Lliga, 13; Dretes, 1; Radical, 1.

Batet: Esquerra, 60; Lliga, 74; Carlins, 15; Front, 2.

Begudà: Esquerra, 541; Lliga, 305; Dretes, 21; Front, 5; Radicals, 5.

Besalú: Esquerra, 250; Lliga, 141; Dretes, 147; Radicals, 12.

Beuda: Esquerra, 74; Lliga, 44; Dretes, 29.

Castellfullit: Esquerra, 306; Lliga, 136; Dretes, 46; Front, 2.

Joanetes: Esquerra, 55; Lliga, 95; Dreta, 30.

Mayà: Esquerra, 119; Lliga, 85; Dretes, 9; Front, 12.

Mieres: Esquerra, 33; Lliga, 230; Dreta, 28.

Montagut: Esquerra, 322; Lliga, 162; Dreta, 9.

Oix: Esquerra, 72; Lliga, 15; Dreta, 13; Front, 1.

La Pinya: Esquerra, 5; Lliga, 80; Dreta, 34.

Les Planes: Esquerra, 353; Lliga, 159; Front, 2.

Les Preses: Esquerra, 187; Lliga, 209; Dreta, 4.

Riudaura: Esquerra, 40; Lliga, 86; Dreta, 51; Front, 1.

Sales de Llierca: Esquerra, 67; Lliga, 20; Dreta, 2.

Sant Feliu de Pallarols: Esquerra 250; Lliga, 360; Dreta, 13.

Sant Ferriol: Esquerra, 102; Lliga, 37; Dreta, 49.

Sant Jaume: Esquerra, 299; Lliga, 161; Dreta, 1; Radicals, 1.

Sant Miquel de Campmajor: Esquerra 8; Lliga, 55; Dreta, 110.

Sant Privat: Esquerra, 222; Lliga, 83; Dreta, 17.

Sant Salvador de Vianya: Esquerra, 1; Lliga, 61; Dreta, 12.

Sant Aniol de Finestres: Esquerra, 35; Lliga, 87; Dreta, 2.

Santa Pau: Esquerra, 217; Lliga, 251; Dreta, 19; Front, 1.

Tortellà: Esquerra, 410; Lliga, 169; Dreta, 23; Front, 8.

Vall de Vianya: Esquerra, 45; Lliga, 147; Dreta, 8; Front, 3.

(Falta una secció on hi guanya l'Esquerra).

Voleu menjar bé?

Recordeu-vos del

Hotel Europa

L'Escola de Segon Ensenyament

Degut a les gestions que ha vingut portant a terme prop del Ministeri d'Instrucció Pública de la República i del Patronat Regional de segon ensenyament el diputat per aquesta circumscripció senyor Dot-Arxè ha estat concedit el Col·legi Municipal de segon ensenyament el règim d'Institut, qual cosa representa per l'Ajuntament un estalvi de 25 a 30.000 pessetes anyals.

L'Estat ha convocat ja el concurs dels llicenciats que han de constituir el professorat del nou Institut.

Per una Escola del Treball a Olot

Degudament informats, podem assabentar als nostres lectors que el senyor Dot està fent també gestions per tal de veure d'instal·lar a Olot una Escola de Treball, en el manteniment de la qual, i per tal de facilitar-ne l'obtenció, l'Ajuntament d'Olot podria col·laborar-hi en una part d'aquestes pessetes que ara estalviarà.

Una nota de gran interès per la nostra ciutat

El senyor Dot-Arxè ha rebut del Ministre de Treball i Previsió Social de la República, una lletra que copiada literalment diu:

«Senyor Antoni Dot-Arxè
Barcelona

Benvolgut amic: Amb referència a l'assumpte que vau interessar-me de la crisi que actualment hi ha a Olot, us tinc de fer avinent que el Consell Nacional de Cultura ha formulat una proposta perquè es faci un concurs amb l'objecte de premiar una obra escultòrica que representi la República Espanyola i pugui utilit-

zar-se en els Centres Oficials. La Direcció de Belles Arts, ha tramès l'esmentada proposta a la Secretaria de Concursos Nacionals per a que sigui tinguda en compte l'any vinent, ja que en el pressupost actual no hi ha crèdit per aquesta atenció. Jo crec que la resolució d'aquest concurs pot ésser una solució pel problema d'Olot, ja que es deurién de fer moltíssimes repeticions.

Tornaré a insistir en això i tindria una veritable satisfacció en que poguèssiu quedar complagut en els vostres desitjos.

Resto com sempre, vostre i afm. amic,

Carles Pi i Sunyer

No cal dir que és amb una verdadera satisfacció que publiquem aquestes noves de cabdal interès per la nostra ciutat, i que en felicitem al nostre particular amic i Diputat al Parlament de Catalunya, senyor Dot-Arxè, per les plausibles activitats que desenvolupa, i que Olot li sabrà agrair.

L'economia aparellada amb l'abundor

Hotel Europa

Sala Vayreda

La Junta Directiva de la Sala Vayreda, ens prega que fem constar des d'aquestes ratlles, amb motiu de la clausura de l'Exposició-Homenatge a En Joaquim Vayreda i Vila, el seu pregon agraïment a tots els senyors que deixant algunes obres del malaguanyat pintor Vayreda, feren possible l'exposició, a l'Excel·lentíssim Ajuntament que honorà amb la seva presència l'acte d'obertura i als dignes empleats municipals que es desvetllaren en la seva vigilància.

MARIAN PLANELLA

Dóna a conèixer al públic que ha obert un taller de SASTRERIA al carrer de Salvador Seguí, 8 (davant el Centre Obrer)

TRAJOS I ABRICS:
Tall i Confecció, des de 40 pessetes

V A R I E S

Orfeo Popular Olotí

El certamen dels alumnes de l'Escola de Música que cada any celebra aquesta meritíssima entitat coral, es celebrarà enguany durant la segona quinzena del mes de Desembre.

Impremta AUBERT. - Olot

Oportunitat...!

Comerç de Comestibles i Begudes

de segur rendiment i situat en lloc molt apropiat, urgeix traspasar per enfermetat del seu propietari.

Al comptat, a plaços i a prova.

Raó: AGÈNCIA CASTELLS

Clivillers, 29 pral. - Telèfon, 87

Les commemoracions del Centenari

Es gairebé un deure, dins aquest any jubilar del centenari de la Renaixença, anar seguint el ritme de les diverses commemoracions que es van produint i que mereixen la pena d'ésser comentades. Exposicions del Llibre català, concursos literaris, i sobretot publicacions que dediquen al contingut d'aquesta efemèrida cabdal les pàgines d'un número extraordinari. Aquest darrer ha estat el cas, ja citat altres vegades des d'aquestes columnes, de «La Revista» i de «La nostra Terra». En la llinda d'aquest mes, ha estat també el cas de dues altres revistes ben diferenciades, però alhora paral·lelament significatives dins la tasca de desvetllar el sentit popular i il·lustrat de la cultura en la nostra llengua: «La Paraula Cristiana» i «Catalunya Ràdio». Ambdues són dignes d'un esment especial, amb motiu dels números antològics ofrenats al centenari del nostre romanticisme.

«La Paraula Cristiana» és avui la única revista d'alta cultura que sobreviu amb caràcter mensual. «Revista de Catalunya», «La Nova Revista», han desaparegut. «La Revista» s'ha refós en la sèrie dels seus dos quaderns anyals. «La Paraula Cristiana», però, persevera en la seva obra igualment important de fer cultura en català i d'il·lustrar la pietat i el sentit cristià dels nostres llegidors. Perfectament orientats dins els límits del seu comès, alhora que un guaita amatent de totes les realitats del món i de totes les efemèrides hispàniques i catalanes, des de la vida social fins a la bibliografia, és una fita doctrinal en l'exposició del nostre pensament col·lectiu, on la tradició no fa nosa a la modernitat de l'esperit, car és en el temps com i on es contrasten les coses eternes. Els estudis de Manuel Montoliu, de Carles

Cardó, de Lòpez-Picó, de Joan Estelrich, de Miquel Ferrà, del P. Miquel d'Esplugues, sobre aspectes del centenari; l'antologia lírica d'autors vivents, amb Francesc Matheu, amb Maria Autònia Salvà, amb Joan M. Guasch, Alfons Maseras, Mn. Navarro i tantes d'altres produccions inèdites, donen un to i una qualitat de conjunt a aquesta veritable miscel·lània renaixentista oferta en aquest extraordinari.

«Catalunya-Ràdio», publicació de l'Associació Nacional de Radiofusió, o sigui de l'anomenada «Ràdio Associació», és la única revista gràfica d'actualitat que apareix a Catalunya i gairebé la única que amb caràcter setmanal ha pogut arribar a conservar-s'hi. Esforç per valorar l'hora que passa, ací i al món, en tots els aspectes de la vida, però sempre al ritme matern de la catalanitat mediterrània, ens dóna també en aquest número estudis sobre el renaixement literari nostre de l'Estelrich, Miquel Vergés, Maseras, Palau, i d'altres. compaginat amb una dramàtica narració de Roig i Llop i un reportatge interessantíssim de J. Navarro Costabella sobre la nostra Universitat. «Catalunya-Ràdio», pel seu caràcter complet, per la seva presentació i pel seu cost, sense voler-ne ací fer cap reclam, constitueix un resultat que tots ens hauríem d'esforçar a conservar i arrelar dins el patrimoni espiritual i popular de les nostres publicacions.

Una i altra, però, per llur unitat i per llur catalanitat, són creditors a aquest doble esment. Ambdues, en commemorar així el centenari de la Renaixença, palesen que han sabut recollir la significació que els correspon dins l'horitzó actual de la nostra cultura.

O. SALTOR